

מסורת הש"ס

(א) ג'ל לא חסר... (ב) ג'ל לא חסר... (ג) ג'ל לא חסר... (ד) ג'ל לא חסר... (ה) ג'ל לא חסר... (ו) ג'ל לא חסר... (ז) ג'ל לא חסר... (ח) ג'ל לא חסר... (ט) ג'ל לא חסר... (י) ג'ל לא חסר...

ג'ליון הש"ס

רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו... רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו... רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו...

הנהגות הב"ה

(א) נטו מפרקת דאמר ר' יוחנן אלא:

הנהגות בדרב"ב

רשב"ר

א' חוב' ד"ה וכו' ד"ה ע"כ... א' חוב' ד"ה וכו' ד"ה ע"כ... א' חוב' ד"ה וכו' ד"ה ע"כ...

מוסף רש"י

משה... כלומר כדפי' רש"י... משה... כלומר כדפי' רש"י... משה... כלומר כדפי' רש"י...

גיד הנשה פרק שביעי חולין

חלב שהבשר חופה אותו. חלב שעל הכסלים שמתה הכליות ונראה כגובה הכסלים וכו' נבלע תחת הבשר אדום דק ומתפשט תחת אותו בשר בכל הכסלים ומשגשג מופתו מותר וכשלה למטה"ו אותו בשר יוצא ממנו קרום עב ולכן נלד קרום דק וקלוט המתפשט בכל הכסלים שאסור משום חלב כדלקמן ומתה אותו קרום עב יש חלב יש שנוהגים אסור בזהו חלב לפי שאותו קרום אינו חשוב חפוי בשר שדק הוא"ו אלא בשרך שאכנסו ונהגין זו הימור וגם צעניי נראה דחפוי גמור הוא. ובלונו כוליא הלך אחר המחמיר לשרש אחריו כיון דלא לימוקס הלכתא כרבי אסי והמחמיר ימיו והמונע לא הפסיד: ה"ה פרק דפוסי מחני. זה עליונו וגובהו של אותו חלב שפירשתי קרום שזכרתי הנבשר ואותו גובה עלמנו מכוסה במתנים שקרוין לונגיל"ש שהנחן מרחיב למטה מאלעגות קטנות וממכהו וכשהטבח מפרישו נראה אותו חלב: פרקי מפרקא. כשהיא הולכת אינבריה ועיס והמתנים פעמים שכן נמשכים לפני מעלה והכסלים נמשכין כלפי מטה ואין החלב נכסה בהן:

המסס וזית הכוסות. נסוף הקרב ולא זה הוא עיקר חלב הממכה את הקרב שקרוין טייל"א שהוא מוחבב קרום ונקלף אלא אותו חלב הממכה את הקרב דבוק לחלב שעל המסס וזית הכוסות: פרק דקליבוסא. עלם קטן הוא ומונע על עגס שקרוין הנק"א ומחובר לחולית האליה מלמעלה ועליו יש חלב תחת ראש המתן שקרוין לונגיל"ש: חוטין שביד. שאני נוטלין מן החמץ: משה. ח' תלמיד חסד: ריש מעיא. כשהדקין יוצאין מן הקבה לרץ לגדר חלב שעליהן אורך אמה: והו חלב שעל הדקין. שנחלקו זו רבי ישמעאל ורבי עקיבא ב' גאלו טרפות (לפיל דף מ"ט): שבעוקן. היינו ה' חוטין דכפלי פלנגשא: עוקן. הנק"א: בעי להטוטי כתריוהו. עד שימצא במספר הזה וראשן אחד מחובר בשדרה וראשי הפלונגין נדבקין תחת החזה כראשי הללעות: ה' חוטי הוו. ה' מקומות ובהן חוטים של איסור: דעמאל. טחול: דידא. שזיד: ודלועא. שגלגל. ומוטיס דקין הוא דקחשיב הלך לא מנא מנרקי האורא שוף הס משום דס: דביעי. גיליס של זכר: דמוקרא. שעל המוח: חוס כיה טפי. שלא היה קולפו אלא בגובהו במקום עובי שהוא מחובר שם לכרס ולחלב ואמר לו קלף וד' עד מטה: על דוד. קרום שעל מקום עובי: אמאי. והא חלב הקרב הוא: אלא לאו דכוליה. של טחול כוליה: עילאש. חלב ממש שעל הכליות יש עליו קרום דק והוא חלב גמור: טפשא. קרום: ציפי טפשא. ציפי זכר המעורר בגופו: חד אסר. משום זכר מן החי דלע"ג דתלו ביה כחמוכין דמו: 36

חלב שהבשר חופה אותו ומותר אלמא שעל הכסלים אמר רחמנא ולא שבתוך הכסלים הכא נמי שעל הכליות אמר רחמנא ולא שבתוך הכליות גופא אמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל חלב שהבשר חופה אותו מותר איני והאמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה"ה תרבה דתותי מתני אסור אמר אביי בהמה בחייה פרוקי מיפרקא (ה) אמר ר' יוחנן אלא לאו טבחא אלא לאו בר טבחא אלא ונהירנא דהכי הו' אמרי מי מדרשא בהמה בחייה פרוקי מיפרקא אמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל חלב שעל המסס ובית הכוסות אסורין ועגוש כרת וזהו חלב שעל הקרב (ה) אמר ר' אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה"ה תרבה דקליבוסתא אסור ועגוש כרת וזהו חלב שעל הכסלים ואמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה' חוטין שביד אסורין אמר רב ספרא משה מי אמר רחמנא לא תיכול בישרא אמר רבא משה מי אמר רחמנא אכול דמא חתכיה ומלחיה אפילו לקדירה נמי שפיר דמי אמר רב יהודה אמר שמואל ריש מעיא באמתא בעי גיררה והו חלב שעל הדקין ואמר רב יהודה חוטין שבעוקן אסורין חמשא חוטי אית ביה בכפלא תלתא מימינא ותרתי משמאלא תלתא מפצלי להרי תרי מפצלי לתלתא תלתא נפקא מינה דאי שלוף להו עד דחמימו משתלפי ואי לא בעי חטוטי בתרייהו אמר אביי ואיתימא רב יהודה חמשה חוטי הוו תלתא משום תרין משום דמא דמחלי ודכפלי ודכוליתא ותרין תרבא דידיא ודלועא משום דמא למאי נפקא מינה הני דמשום דמא אי מחתך להו ומלח להו שפיר דמי הנך לית להו תקנתא אמר רב כהנא ואיתימא רב יהודה חמשה קרמי הוו תלתא משום תרבא ותרתי משום דמא דמחלי ודכוליתא משום תרבא דביעי ודמוקרא משום דמא רב יהודה בר אושעיא הוה קא קליף ליה טחלא ללוי בריה דרב הונא בר חייא הוה קא גאים ליה מעילאי א"ל ליה ביה טפי אחא אבהו משכחה אמר ליה הכי אמר רבא דאמך משום דרב ומנו רב ירמיה בר אבא ל"א אסרה תורה אלא שעל הדד בלבד איני והאמר רב המנונא תנא קרום שעל הטחול אסור ואין חייבים עליו היכי דמי אילימא שעל הדד אמאי אין חייבין עליו אלא דכוליה אמר ליה אי תניא תניא גופא אמר רב המנונא תנא קרום שעל הטחול אסור ואין חייבין עליו קרום שעל גבי כוליא אסור ואין חייבין טחול אטחול לא קשיא הא כנגד הדד הא שלא כנגד הדד כוליא אבוליא נמי לא קשיא הא דכוליה הא בתתאה כיעי ח' השילתא רב אמי ורב אסי חד אסר וחד שרי מאן דאסר מרלא

צג.

עין משפט נר מצוה... א מ"י מ"ו מהל'... א מ"י מ"ו מהל'... א מ"י מ"ו מהל'...

ענין רש"י

לובלי"ש. תמיס. טייל"א. קרום וכו'... לובלי"ש. תמיס. טייל"א. קרום וכו'... לובלי"ש. תמיס. טייל"א. קרום וכו'...

רבינו גרשום

בהמה בחייה פרוקי... בהמה בחייה פרוקי... בהמה בחייה פרוקי...

מללא